

मन्त्रः । मण्डूकाञ्जभेभिरिति द्वितीयो मन्त्रः । एवं प्रति-
मन्त्रं हस्तेन गणयेत् ॥

(२) अनुवाकसङ्ख्यां विधत्ते । “चतुर्दशैताननुवाकान् जुहो-
त्यनन्तरित्यै” इति । स्तेगानित्यारभ्य क्रमैरत्यक्रमीदित्यन्ता-
श्चतुर्दशानुवाकाः । अयञ्च होमः सर्वासां देवतानामन्तराय-
राहित्याय भवति ॥

(३) आरण्यकाण्डोक्तमनुवाकान्तरं विधत्ते । “प्रयासाय
स्वाहेति पञ्चदशं । पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः । अर्धमास-
शः संवत्सर आच्यते” इति । पञ्चदशरात्रीणामर्द्धमासत्वाच्चतु-
विंशत्यर्द्धमासस्य संवत्सरत्वाच्च तदर्धमासद्वारा संवत्सरप्राप्तिः ॥

(४) अथ खिष्टकृदाहुतीर्विधत्ते । “देवासुराः संयत्ता आ-
सन् । तेऽब्रुवन्नग्नयः खिष्टकृतः । अश्वस्य मेधस्य वयमुद्धारमुद्ध-
रामहे । अथैतानभिभवामेति । ते लोहितमुदहरन्त । ततो
देवा अभवन् । पराऽसुराः । यत् खिष्टकृद्भ्यो लोहितं जुहो-
ति भ्रातृव्याभिभूत्यै । भवत्यात्मना । परास्य भ्रातृव्यो भवति”
इति । देवेष्वसुरेषु च युद्धार्थमुद्युक्तेषु ‘ते खिष्टकृतः’, ‘अग्नयः’,
देवाः इतरदेवान् प्रत्येवं ‘अब्रुवन्’, यागयोग्यस्य ‘अश्वस्य’
सम्बन्धिनं ‘उद्धारं’ सर्वदेवसाधारणेभ्यो भागेभ्य उत्कर्षेण
हरणीयं भागं, अश्वादुधृत्य ‘वयं’, सम्पादयामः, अनन्तरं
‘एतान्’ असुरान्, अभिभवितुं शक्नुमः । ‘इति’ तथोक्त्वा,
‘ते’ अग्नयः, अश्वस्य सकाशात् ‘लोहितं’ लोहितं, ‘उदह-
रन्त’ । ‘ततो देवाः’, विजयिनो ‘अभवन्’ । ‘असुराः परा-